

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING EN LANDBOUW

BISNOTA

AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening
- Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Voorliggend besluit brengt wijzigingen aan in verschillende besluiten binnen het beleidsdomein Omgeving. De voorgestelde wijzigingen hebben uitsluitend betrekking op technische aanpassingen en omvatten geen inhoudelijke of beleidsmatige wijzigingen.

1. SITUERING

1.1 BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld:

- Omgeving en Natuur (beleidsdomein Omgeving)

1.2 VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2026/155 (delen 1 t.e.m. 3) van 15 mei 2026.

Voorliggend besluit werd hieraan aangepast, op volgende punten na:

- In een aantal gevallen wordt gevraagd een definitie toe te voegen. Echter, de begrippen in kwestie worden reeds gedefinieerd in het basisdecreet. Definities uit hogere regelingen worden immers geacht geldig te zijn voor de uitvoeringsbesluiten ervan.
- Bepaalde wijzigingen worden niet overgenomen of bijkomend wel toegevoegd, om binnen éénzelfde tekst of onderwerp consistent dezelfde formulering te gebruiken.

Op 12 mei 2026 gaf de Inspectie van Financiën, een gunstig advies.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 1 juni 2026.

De Vlaamse Regering keurde het besluit principieel goed op 3 juli 2026 (VR 2026 0307 DOC.0754).

Het advies van de Raad van State nr. 79.735/1/V werd op 17 augustus 2026 verkregen.
Voor een bespreking hiervan, wordt verwezen naar punt 4.

2 INHOUD

Dit besluit brengt wijzigingen aan in de volgende besluiten. De voorgestelde wijzigingen hebben uitsluitend betrekking op technische aanpassingen en omvatten geen inhoudelijke of beleidsmatige wijzigingen.

1. BVR van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne
2. BVR van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu
3. BVR van 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister
4. VLAREBO-besluit van 14 december 2007
5. BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid
6. BVR van 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing
7. BVR van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is
8. Het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014
9. Het VLAREME
10. BVR van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen
11. BVR van 14 juli 2017 van de Vlaamse Regering betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurreservaten
12. BVR van 14 juli 2017 betreffende de subsidiëring van de planning, de ontwikkeling en de uitvoering van het geïntegreerd natuurbeheer
13. BVR van 11 januari 2019 inzake de herziening of de opheffing van stedenbouwkundige voorschriften van algemene en bijzondere plannen van aanleg en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met toepassing van artikel 7.4.4/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
14. BVR van 17 mei 2019 houdende de werkwijze en de voorwaarden inzake de verkoop en exploitatie van hout en andere bosproducten uit openbare bossen
15. BVR van 7 mei 2021 tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen
16. BVR van 15 september 2023 tot vaststelling van nadere regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden
17. BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium
18. BVR van 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage

2.1 BVR van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne

➤ *Wijziging artikel 2.3.1.3 en artikel 2.4.1.1*

Bij een decreetale wijziging in 2022 werd artikel 1.7.2.5.4 van het Decreet Integraal Waterbeleid gewijzigd zodat van de uitzondering in dat artikel gebruik kan worden gemaakt bij het beslissen over de vergunning voor een project of bij de goedkeuring van een plan of een programma.

De verwijzing naar de stroomgebiedbeheerplannen in artikel 2.3.1.3 en artikel 2.4.1.1 VLAREM II leidt op dit punt tot onduidelijkheden en wordt met deze wijziging verholpen. Alle voorwaarden voor een afwijking van de milieudoelstellingen staan in de artikelen in het Decreet Integraal Waterbeleid, waarnaar op deze manier correct verwezen wordt in VLAREM. De decretale voorwaarden blijven uiteraard onverkort gelden, waaronder ook de vereisten tot opname van de nodige informatie in de stroomgebiedbeheerplannen als beschreven in punt 8.5 van Bijlage I van het Decreet Integraal Waterbeleid.

➤ Wijziging artikel 5.17.4.3.19

Dit betreft de rechtzetting van een foutieve verwijzing.

2.2 BVR van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

In het artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu staan nog verwijzingen naar beheerplan-figuren die reeds in 2017 werden opgeheven en moet worden afgestemd op de terminologie van het natuurbeheerplan.

Tevens dient een verwijzing toegevoegd naar het managementplan voor Natura2000-gebieden.

2.3 BVR van 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister

Voorliggende wijzigingen voorzien in een actualisering naar de huidige juridische realiteit.

De meeste lokale besturen houden bij het beheer van hun plannenregister reeds rekening met deze realiteit omdat de dagelijkse werking dit vereist (bv. om correcte stedenbouwkundige informatie te kunnen afleveren).

➤ Wijziging artikel 1

De aanpassing van dit artikel 1 is noodzakelijk om de manier van opmaak en beheer van het plannenregister te stroomlijnen met de richtlijnen voor het opladen en beheren van ruimtelijke plannen en verordeningen op het platform Digitale Stedenbouwkundige Informatie (DSI).

De aanpassingen zorgen ook voor het gelijktrekken met de bepalingen in artikel 5.1.1. van de VCRO.

De term 'inventaris' is niet meer relevant omdat de informatie over ruimtelijke plannen en verordeningen die vroeger in de planinventaris zat, nu deel uitmaakt van de GIS-data.

➤ Wijziging artikel 4

Lokale besturen beschikken nu bijna allemaal over de GIS-data van de bijzondere plannen van aanleg die van toepassing zijn op hun grondgebied.

Daarnaast zijn er, net zoals bij de gewestplannen, geen ontwerp BPA's of APA's meer.

Ook hier is de term 'inventaris' niet meer relevant omdat de informatie over ruimtelijke plannen en verordeningen die vroeger in de planinventaris zat, nu deel uitmaakt van de GIS-data.

➤ Wijziging artikel 5

De aanpassing van artikel 5 is nodig om te verduidelijken dat het gaat over rooiijnplannen die gekoppeld zijn aan een RUP, voorkeursbesluiten, projectbesluiten of plannen van aanleg. Hierbij wordt opgemerkt dat er niet langer gesproken wordt over provinciewegen, gezien deze niet langer bestaan.

De inhoud van huidig artikel 10 en 11 wordt ook ondergebracht onder artikel 5 om alle inhoudelijke informatie over het opnemen van bestaande en nieuwe rooilijnplannen in het plannenregister te bundelen in één artikel.

➤ Wijziging artikel 6

De aanpassing van artikel 6 is nodig om te verduidelijken dat het gaat over onteigeningsplannen die gekoppeld zijn aan een RUP of BPA.

De inhoud van huidig artikel 12 en 13 wordt ook ondergebracht onder artikel 6 (deels. als tweede lid deels herneming) om alle inhoudelijke informatie over het opnemen van bestaande en nieuwe onteigeningsplannen in het plannenregister te bundelen in één artikel.

➤ Wijziging artikel 7

Via het Verzameldecreet Omgeving 2026 werden verordeningen toegevoegd aan de verplichte inhoud van het plannenregister.

Voorliggende aanpassing zorgt voor het gelijktrekken met de informatie over het opnemen van bestaande en de nieuwe stedenbouwkundige verordeningen en bouwverordeningen. De aanpassing is ook nodig om tegemoet te komen aan de huidige praktijk van beheer van ruimtelijk verordenende plannen en verordeningen in het platform voor Digitale Stedenbouwkundige Informatie (DSI).

➤ Wijziging artikel 8

Voorgestelde wijziging voorziet in de bundeling van de informatie in huidig artikel 8 en 9 waarbij de informatie over enerzijds gewestelijke en provinciale en anderzijds gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt samengebracht.

Ook de bestaande ruimtelijke uitvoeringsplannen worden in dit artikel opgenomen.

Daar waar het momenteel nog mogelijk is om ontwerpen in analoge vorm ter beschikking te stellen, zal dit voortaan enkel nog digitaal kunnen. Het blijft wel relevant om ontwerpen van RUP's op te nemen, omdat ook een ontwerp van RUP als grondslag voor vergunningverlening kan dienen cfr artikel 4.4.7 VCRO en 4.3.2 VCRO.

➤ Wijziging artikel 9

Enerzijds wordt de inhoud van huidig artikel 9 overgenomen en gebundeld in wijzigingsartikel 8.

Sinds het decreet van 8 december 2017 werd de aanduiding van de gronden die beschouwd worden als watergevoelig openruimtegebied toegevoegd aan de inhoud van het plannenregister.

Voorliggend artikel wordt daarnaast dan ook benut om de opname van de watergevoelige open ruimtegebieden in het plannenregister nader te regelen, en voorziet aldus in een gelijktrekking met de bepalingen in artikel 5.1.1, §1, 6°, van de VCRO.

Aangezien artikel 5.6.8, §3, derde lid, van de VCRO stelt dat de mogelijkheden om rekening te houden met ontwerpen van stedenbouwkundige voorschriften, vermeld in titel IV, hoofdstuk 4, van overeenkomstige toepassing zijn in gebieden die aangeduid worden als watergevoelig open ruimtegebied, moeten ontwerp aanduidingen ook opgenomen worden.

➤ Wijziging artikel 10

De inhoud van huidig artikel 10 (m.b.t. nieuwe rooilijnplannen van gewestwegen) wordt thans opgenomen in artikel 5.

Dit 'lege' artikel wordt dan ook gebruikt voor de opname van de zones waar een herziening of opheffing geldt van verouderde inrichtingsvoorschriften, vermeld in artikel 7.4.4./1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (waar een afwijkmogelijkheid van toepassing is van bijzondere plannen van aanleg die ouder zijn dan 15 jaar).

Hiermee wordt voorzien in een gelijktrekking met de bepalingen in artikel 5.1.1, §1, 8°, van de VCRO.

➤ Wijziging artikel 11

De inhoud van huidig artikel 11 (m.b.t. nieuwe gemeentelijke rooilijnplannen) wordt thans opgenomen in artikel 5.

Bijgevolg wordt dit artikel gebruikt om de opname van de opgeheven reservatiestroken die in overdruk werden afgebakend in gewestplannen of algemene plannen van aanleg in het plannenregister nader te regelen en te voorzien in een gelijktrekking met de bepalingen in artikel 5.1.1, §1, 7°, van de VCRO.

Dit gaat over de reservatiestroken van het gewestplan die door het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2018¹ werden opgeheven. Die zijn als contour opgenomen in het gewestplan en kunnen dus GIS-matig 'opgenomen' worden in het plannenregister.

➤ Wijziging artikel 12

De inhoud van huidig artikel 12 (m.b.t. nieuwe onteigeningsplannen, opgemaakt ter uitvoering van de Vlaamse of de provinciale RUP's) wordt thans opgenomen in artikel 6.

Het 'lege' artikel voorziet voortaan in de opname van de informatie over de vrijgavebesluiten van woonreservegebieden in het plannenregister en in een gelijktrekking met de bepalingen in artikel 5.1.1, §1, 9°, van de VCRO

Het principe is hetzelfde als bij de andere plantypes met dus duidelijk gepositioneerde contouren die een zone moeten aangeven waarop een gehele of gedeeltelijke vrijgave van een woonreservegebied van toepassing is.

➤ Wijziging artikel 13

De inhoud van huidig artikel 13 (m.b.t. nieuwe onteigeningsplannen, opgemaakt ter uitvoering van gemeentelijke RUP's) wordt thans opgenomen in artikel 5.

Het 'lege' artikel voorziet voortaan in de opname van de informatie over bestaande en nieuwe voorkeursbesluiten en projectbesluiten in het plannenregister (en ontwerpen ervan) en in een gelijktrekking met de bepalingen in artikel 5.1.1, §1, 1° van de VCRO.

➤ Nieuw artikel 13/1

Dit nieuwe artikel voorziet in de opname van de informatie over de zones met voorkeurecht en de zogenaamde registers plancompensaties (percelen die in aanmerking komen voor planschadevergoeding, planbatenheffing e.d.) in het plannenregister en in een gelijktrekking met de bepalingen in artikelen 5.1.1, §1, 2° en 3° van de VCRO.

➤ Opheffing artikel 15

Dit artikel wordt opgeheven omdat de informatie hieruit wordt opgenomen in artikel 1.

➤ Opheffing artikel 16

Dit artikel wordt opgeheven omdat het analoog overmaken van het plannenregister niet meer relevant is.

2.4 BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbesluit

- Wat betreft definities (wijziging art. 1, 3, 6, 12 en 29)

Het Bosdecreet heeft geen eigen regels meer om beheerplannen goed te keuren en verwijst naar het Natuurdecreet.

Daarnaast spreekt het Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu over beheerplannen, niet over beheersplannen.

De wijziging van "beheersplan" naar 'beheerplan' noopt ook tot wijzigingen van artikel 3, artikel 6, 1°, a), en artikel 29, §1, eerste lid, c).

De opheffing van de definitie 'bosbeheersplan' tot een wijziging van artikel 12.

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2018 houdende opheffing van reservatiestroken die in overdruk zijn afgebakend in gewestplannen of algemene plannen van aanleg (B.S.08/02/2019)

- Afstemming terminologie (wijziging art. 11)

De criteria voor duurzaam bosbeheer zijn ondertussen opgeheven en vervangen door de criteria geïntegreerd natuurbeheer. Daarnaast wordt de verwijzing inzake subsidies in uitvoering van het Bosdecreet uitgebreid tot subsidies in uitvoering van het Natuurdecreet. Sinds 2014-2017 wordt een flink stuk van de subsidies voor bosbeheer geregeld vanuit het Natuurdecreet.

Voor wat betreft Bosdecreet betreft kunnen dat de subsidies voor bebossing en herbebossing zijn; voor wat betreft het natuurdecreet is dat de subsidiëring verbonden aan opmaak en uitvoering van het natuurbeheerplan.

- Subsidies (wijziging art. 45 en 60)

De verwijzing naar subsidies in uitvoering van het decreet op het natuurbehoud wordt door de wijziging van artikel 45 resp. 60 verbreed naar alle subsidies gekoppeld aan een natuurbeheerplan, en niet alleen naar de subsidies voor de natuurreservaten.

- Samenstelling arbitragecommissie (wijziging art. 68)

Sinds 2014-2017 is het reservatenbeleid meer verbreed en is de preferentiële rol van “erkende terreinbeherende verenigingen” veel minder expliciet. Er kunnen geen nieuwe dergelijke verenigingen bij komen. Elke grondeigenaar/beheerder kan een reservaat beheren en kan ook verwervingssubsidies verkrijgen. Het is dus te verantwoorden dat in de arbitragecommissies niet alleen vertegenwoordigers van erkende terreinbeherende verenigingen kunnen zetelen, maar ook andere beheerders van natuurreservaten of vertegenwoordigers van een erkende bosgroep.

2.5 VLAREBO-besluit van 14 december 2007

➤ Wijziging artikel 62

Artikel 62 van het VLAREBO-besluit legt een periodieke verplichting op aan exploitanten van bepaalde in werking zijnde risico-inrichtingen om een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren. In deze bepaling wordt voor de afbakening van de betrokken risico-inrichtingen verwezen naar de lijst in bijlage 1 van VLAREM I. Aangezien VLAREM I inmiddels is opgeheven, is deze verwijzing niet langer correct. De betreffende indelingslijst is momenteel opgenomen in bijlage 1 van titel II van VLAREM. Bij artikel 69 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2017 werd reeds geprobeerd om de betreffende bepaling te corrigeren, maar de wijziging kon evenwel omwille van juridisch-technische redenen niet worden doorgevoerd.

Met voorliggende wijzigingsbepaling wordt de verwijzing in artikel 62 van het VLAREBO-besluit alsnog aangepast om ze opnieuw correct te laten aansluiten bij de geldende regelgeving.

➤ Wijziging artikel 135

Deze aanpassingen aan artikel 135 van het VLAREBO-besluit kaderen in een administratieve vereenvoudiging. De voorstellen van subsidiëringsprogramma en de jaarlijkse subsidieaanvragen zullen voortaan op digitale wijze worden bezorgd en ingediend bij de minister.

➤ Wijziging artikel 137

Door deze opheffing dienen de beslissingen van de Vlaamse Regering en de minister niet meer aangetekend met ontvangstbewijs te worden betekend aan de bodemsaneringsorganisatie. Dit kadert eveneens in een administratieve vereenvoudiging.

➤ Wijziging artikel 140

In de praktijk is gebleken dat sommige bodemsaneringsorganisaties in de loop der jaren aanzienlijke gecumuleerde reserves kunnen opbouwen, voornamelijk als gevolg van de koppeling van de jaarlijkse subsidies aan de bijdragen die bodemsaneringsorganisaties ontvangen van contractanten in het kader van de overeenkomsten waarbij de verplichting of het engagement tot uitvoering van het

beschrijvend bodemonderzoek en/of de bodemsanering wordt overgedragen, en van de mogelijkheid voor contractanten om de (resterende) jaarlijkse bijdragen op elk ogenblik in één keer te betalen.

Hoewel het aanhouden van een beperkte reserve verantwoord is met het oog op de continuïteit van de werking van de bodemsaneringsorganisaties en de financiering van toekomstige bodemonderzoeken en bodemsaneringen, doet een structureel te hoge reserveopbouw afbreuk aan de doelmatige aanwending van publieke middelen binnen het subsidiestelsel voor erkende bodemsaneringsorganisaties.

Om hieraan tegemoet te komen, voorziet de voorgestelde wijziging van artikel 140 van het VLAREBO-besluit in een mechanisme waarbij het tijdstip van de uitbetaling van de jaarlijkse subsidie aan de bodemsaneringsorganisaties kan gekoppeld worden aan de hoogte van de gecumuleerde reserves. De Vlaamse Regering kan bij de goedkeuring van het vijfjarig subsidiëringsprogramma jaarlijkse maximumbedragen voor de gecumuleerde reserves bepalen. De jaarlijkse subsidie wordt slechts uitbetaald wanneer de bodemsaneringsorganisatie aantoont dat haar gecumuleerde reserves lager liggen dan het toepasselijke plafondbedrag. Indien dit niet het geval is, wordt de uitbetaling van de subsidie opgeschort tot het moment waarop de reserves onder het vastgestelde maximumbedrag dalen.

➤ Wijziging artikel 155

In artikel 155, tweede lid, van het VLAREBO-besluit wordt verwezen naar "gegevens als vermeld in artikel 125, §4, tweede lid, van het Bodemdecreet". Artikel 125, §4 van het Bodemdecreet heeft evenwel geen tweede lid. Er moet hier verwezen worden naar artikel 125, §1, tweede lid.

➤ Invoegen nieuwe Afdeling III. Verdeelsleutel voor de (pre)financiering van de gezamenlijke verplichting tot bodemsanering in de regeling over waterbodems

Het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van diverse bepalingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 wijzigde artikel 132 van dat decreet. Deze wijziging betreft de aanduiding van de saneringsplichtige voor de prioritaire sanering van waterbodems met ernstige verontreiniging, evenals van de gronden die verontreinigd zijn door de verspreiding van die verontreiniging via de waterbodem of het oppervlaktewater. Concreet werd een gezamenlijke saneringsplicht ingevoerd voor de beheerder van de waterbodem en de saneringsplichtige van de betrokken grond waarop de verontreiniging is ontstaan.

Deze gezamenlijke plicht geldt wanneer in het waterbodemonderzoek wordt vastgesteld op welke grond of gronden een deel van de verontreiniging van de waterbodem en van de gronden die verontreinigd zijn ten gevolge van de verspreiding van de verontreiniging van de waterbodem of het oppervlaktewater tot stand gekomen is, m.a.w. wanneer er sprake is van een waterbodemverontreiniging die deels een diffuus en deels een toewijsbaar karakter heeft.

De (pre)financiering van de gezamenlijke verplichting tot bodemsanering gebeurt in dit geval door de saneringsplichtige personen volgens een verdeelsleutel die de OVAM op basis van de beschikbare gegevens naar alle redelijkheid vaststelt. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels voor de vaststelling van de verdeelsleutel.

De voorliggende wijzigingsbepaling stelt deze nadere regels vast.

Het gaat grotendeels om spiegelbepalingen van de regeling voor vermengde (land)bodemverontreiniging, opgenomen in artikel 54/16 en 54/17 van het VLAREBO-besluit.

Waar in het bepalen van een verdeelsleutel voor vermengde (land)bodemverontreiniging rekening wordt gehouden met de bodemgesteldheid, spelen uiteraard andere factoren een rol in het geval van waterbodemverontreiniging, zijnde de historiek, de hydrodynamische eigenschappen, de sedimentdynamiek en de processen van de waterloop. Deze begrippen steunen op de code van goede praktijk 'Onderzoek van waterbodem en oevers' en worden daar verder toegelicht (titel 5 - Eigenschappen en processen van de waterloop).

De overige elementen uit de regeling voor vermengde bodemverontreiniging werden ongewijzigd overgenomen, evenals het principe dat de OVAM naar alle redelijkheid een nieuwe verdeelsleutel kan vaststellen op basis van nieuwe gegevens. Bij gebrek aan een afzonderlijk beschrijvend waterbodemonderzoek kunnen deze nieuwe gegevens weliswaar slechts vastgesteld worden n.a.v. het bodemsaneringsproject, de bodemsaneringswerken en het eindevaluatieonderzoek.

➤ Wijziging artikel 211

Bij de artikelen 86 en 90 van het decreet van 28 maart 2014 tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming werden de artikelen 147 en 154, §1, eerste lid, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, die de administratieve beroepsprocedure tegen beslissingen van de OVAM betreffen, vervangen. Deze vervanging had onder meer tot gevolg dat de beroepsindiener, die ervoor opteert om zijn beroepschrift te verzenden, niet langer verplicht is om dat te doen met een aangetekende brief met ontvangstbewijs, maar dat het volstaat dat hij dat doet met een aangetekende brief. In artikel 211, eerste lid, van het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 wordt evenwel nog steeds vermeld dat de beroepsindiener, die ervoor opteert om zijn beroepschrift te verzenden, dat dient te doen met een aangetekende brief met ontvangstbewijs. Bijgevolg dienen in dat artikel de woorden “bij ter post aangetekende zending tegen ontvangstbewijs” vervangen te worden door de woorden “bij ter post aangetekende zending”.

➤ Wijziging artikel 212

Middels voorliggende wijzigingsbepaling worden in eerste instantie de woorden “bij aangetekende brief” opgeheven in artikel 212, tweede en derde lid, van het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 die de kennisgeving van de beslissingen over de ontvankelijkheid van administratieve beroepen tegen beslissingen van de OVAM betreffen. Voor wat de beroeper betreft, is de wijze van kennisgeving van die beslissingen immers reeds geregeld in het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 en hoeft de wijze van kennisgeving van die beslissingen dus niet herhaald te worden in het VLAREBO-besluit van 14 december 2007. Voor wat de OVAM en eventuele andere aan te schrijven personen en instanties betreft, wordt deze wijziging voorgesteld omwille van administratieve vereenvoudiging en kostenefficiëntie. Door deze opheffing zullen de beslissingen over de ontvankelijkheid van een administratief beroep niet langer verplicht via een aangetekende brief aan hen ter kennis moeten worden gebracht. Een aangetekende brief biedt weliswaar rechtszekerheid, maar in het verleden is al gebleken dat een dergelijke kennisgeving bijvoorbeeld bij een groot aantal te bereiken omwonenden duur en bovendien ook niet werkbaar is, aangezien enkel de eigenaars bij de OVAM en de beroepsinstantie bekend zijn. In zulke gevallen is bijvoorbeeld een bus-aan-bus verdeling geschikter, omdat dan ook gebruikers bereikt kunnen worden, ook als deze niet bij naam gekend zijn. Met de voorgestelde wijziging kan de huidige wijze van kennisgeving bij aangetekende brief nog steeds toegepast worden en dat zal in beginsel ook zo gebeuren, maar er wordt meer flexibiliteit toegelaten. In uitzonderlijke gevallen kan dan van de huidige wijze van kennisgeving bij aangetekende brief worden afgeweken, met name indien het – mede rekening houdende met onder meer de mogelijke gevolgen (= risico-inschatting) – niet opportuun is deze werkwijze aan te houden gelet op het aantal te versturen brieven en dus het kostenplaatje.

Ook na de schrapping van de woorden “bij aangetekende brief” in artikel 212, worden de kennisgevingen in principe nog steeds verstuurd bij aangetekende brief of bij aangetekende brief met ontvangstbewijs (dit laatste bij onontvankelijkheidsbeslissingen). De aanvangsdag van de termijnen blijkt hiervoor uit punten 2° en 1° van artikel 4 van het Bodemdecreet.

In uitzonderlijke gevallen zullen we werken met gewone brieven via de reguliere post of via een bus-aan-busbedeling. Dit zijn de kennisgevingswijzen die in de praktijk worden toegevoegd, met de bemerking dat we die in het verleden ook al hebben toegepast uit noodzaak. De aanvangsdag van de termijnen blijkt ook in deze gevallen uit punt 2° van artikel 4 van het Bodemdecreet. Zoals aangegeven, wordt de datum van overhandiging aan de postdiensten stevast in de hoofding van de brieven die via bus-aan-busbedeling worden verspreid, vermeld. Bij gewone brieven blijkt die datum van overhandiging aan de postdiensten uit de poststempel op de envelop.

Verder wordt met voorliggende wijzigingsbepaling nog een juridisch-technische correctie doorgevoerd in artikel 212, derde lid, 2°, b), van het VLAREBO-besluit. Via decreet van 28 maart 2014 heeft de decreetgever de regeling rond risicobeheer in het Bodemdecreet (art. 83 tot en met 91) opgeheven. In voormelde VLAREBO-bepaling wordt evenwel nog steeds verwezen naar risicobeheer. Die verwijzing wordt met voorliggende wijzigingsbepaling opgeheven.

2.6 BVR van 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing

➤ Figuur van het meerwaarderamingsrapport

Via het Verzameldecreet Omgeving 2026 werd de figuur van het meerwaarderamingsrapport opgeheven in de regelgeving en dit met een tweeledig doel.

- Ten eerste wordt de onnodige administratieve overlast zowel bij de initiatiefnemer van een RUP als bij de landcommissie weggenomen.
- Ten tweede wordt ook onnodige verwarring en onzekerheid vermeden bij de burger (in dit geval de heffingsplichtige eigenaar).

Met voorliggende wijziging van het zogenaamde 'Planbatenbesluit' wordt de hierboven beschreven decretale ingreep doorgetrokken.

➤ Uitzonderingen & vrijstellingen planbaten

Artikel 1/4 van het Planbatenbesluit bepaalt dat de initiërende overheid volgende gegevens dient over te maken aan de landcommissie om een ontwerp van meerwaarderapport te kunnen opstellen:

- 1° het definitieve ruimtelijk uitvoeringsplan met de bijbehorende stedenbouwkundige voorschriften;
- 2° het register van de percelen waarop een bestemmingswijziging wordt doorgevoerd die aanleiding kan geven tot een planbatenheffing als vermeld in artikel 2.6.4 VCRO;
- 3° de kadastrale gegevens van de percelen waarop een bestemmingswijziging als vermeld in 2.6.4 VCRO, is doorgevoerd;
- 4° per perceel het huidige bestemmingsgebied met de bijbehorende stedenbouwkundige voorschriften en de erfdiensbaarheden tot openbaar nut;
- 5° alle andere gegevens waarover de initiërende overheid beschikt, die nodig zijn om het meerwaarderapport op te maken.

Zolang deze gegevens niet zijn bezorgd aan de landcommissie, kan de landcommissie niet starten met de opmaak van het meerwaarderapport.

Het zogenaamde register van plancompensaties wordt in artikel 2.2.5, §1, 9°, VCRO enkel beschreven als een opgave van de percelen waarop een bestemmingswijziging wordt doorgevoerd die aanleiding kan geven tot een planbatenheffing als vermeld in artikel 2.6.4 VCRO. Uitzonderingen of vrijstellingen voor planbaten, zoals beschreven in artikels 2.6.5 en 2.6.6 VCRO, vallen hier niet onder.

De huidige regelgeving vermeldt niet uitdrukkelijk wie verantwoordelijk is voor de toets aan artikels 2.6.5 en 2.6.6 van de VCRO. Het niet uitfilteren van uitzonderingen of vrijstellingen vooraleer het meerwaarderapport wordt opgesteld, leidt ertoe dat de landcommissie overbodig werk doet en bijgevolg aan efficiëntie inboet.

Met deze wijziging wordt voorzien in een bepaling dat de planopmakende overheid de informatie over eventuele uitzonderingen en vrijstellingen dient te bezorgen aan de landcommissie.

2.7 Stedenbouwkundig vrijstellingenbesluit van 16 juli 2010

Voorliggend artikel voorziet in een vrijstelling voor het plaatsen van infrastructuur ter inrichting van vrije zwemzones (rubriek 32.8.4 van de indelingslijst bij Vlare II)

Voorliggend besluit bevat de voorwaarden waaraan dergelijke infrastructuur moet voldoen om te kunnen genieten van een vrijstelling.

De Vlaamse Regering wil de mogelijkheid om te zwemmen in open water gevoelig verruimen, deze intentie is opgenomen in het Vlaams regeerakkoord.

Vanuit de verschillende beleidsdomeinen worden initiatieven genomen om deze beleidsintentie waar te maken.

Zo neemt VMM de verplichte staalname voor haar rekening en subsidieert Sport Vlaanderen het inrichten van vrij toegankelijke vrije zwemzones.

De vrijstelling is bedoeld voor die vrije zwemzones waarvoor subsidie mogelijk is vanuit Sport Vlaanderen, voor iedereen toegankelijk, al dan niet tegen betaling.

Onder eerste lid, punt 2° worden eveneens de voorzieningen begrepen die specifiek nodig zijn om personen met een beperking de mogelijkheid te geven de zwemzone te betreden. Dit kan dus gaan over verharde en voldoende brede paden naar de zwemzone.

2.8 Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014

➤ Wijziging artikel 16

1° Heel wat beroepsprocedures worden ingediend door personen geschorst zijn, ontzet zijn of vervallen verklaard zijn voor het recht tot voor handen hebben van vuurwapens. Het recht tot voor handen hebben van vuurwapens betreft een federale bevoegdheid. De verplichting tot weigering van een jachtverlof in de Vlaamse jachtregelgeving is gebaseerd op het feit dat er consistentie moet zijn tussen de federale wapenwetgeving en de regionale jachtwetgeving. Het is in het kader van openbare veiligheid immers belangrijk dat deze gerelateerde wetgevingen geen achterpoortjes bieden voor elkaars bepalingen. Om die reden is het dan ook niet opportuun om in een situatie waarin het recht tot voor handen hebben van vuurwapens werd ontzegd, een jachtverlof te doen uitreiken ingevolge een beroepsprocedure over de uitreiking van het jachtverlof.

Arrest nr. 256.376 van de Raad van State van 27 april 2023 in de zaak A. 228.828/VII-40.610 heeft bepaald dat wanneer de betrokkene op het moment van instelling van beroep het recht tot voor handen hebben van wapens niet meer heeft, de beroepsbeslissing rekening moet houden met de beroepsbeslissing van de minister van Justitie in het beroep tegen de schorsing, ontzetting of vervallenverklaring van het recht tot voor handen hebben van vuurwapens. Behalve door te wachten tot ná de beroepsbeslissing van de minister van Justitie, is een beroepsbeslissing door het Agentschap voor Natuur en Bos over de weigering of intrekking van een jachtverlof daardoor materieel onmogelijk geworden. In die situatie is een beroepsbeslissing door het Agentschap voor Natuur en Bos over de weigering of intrekking op een redelijke termijn de facto onmogelijk.

Het is daarom zinvol in die situatie een beroepsdossier onontvankelijk te verklaren.

2° Advies vragen voor een onontvankelijk dossier is niet zinvol.

Het vragen van advies aan dezelfde instantie die de weigering of intrekkingsbeslissing gemotiveerd genomen heeft, is eveneens niet zinvol.

Indien de beslissing onvoldoende gemotiveerd was, is de kans op een betere motivatie na instelling van een beroep klein. En indien de motivatie wel beter zou zijn, was de eerdere motivatie een aanfluiting van de motiveringsplicht, een terecht element in de beroepsbeslissing.

Indien de gemotiveerde beslissing alsnog omwille van een veranderd inzicht of feitelijkheden onterecht bleek, staat het de bevoegde arrondissementscommissaris vrij om autonoom en zonder tussenkomst van ANB zijn beslissing te herzien. Dan is een beroepsprocedure eenvoudig stop te zetten omwille van het vervallen van het voorwerp.

Er is dus onvoldoende reden om de bevoegde arrondissementscommissaris bijkomend advies te vragen en daarbij de administratieve beroepsprocedure te bezwaren.

➤ Wijziging artikel 59/2

Voor ANB blijkt dat, door de invoering van een theoretisch herexamen en de aanzienlijke stijging van het aantal kandidaten voor het praktisch jachtexamen, de kosten voor de organisatie van de jachtexamens toenemen. In dit licht is een verhoging van de middelen met 75.000 euro te verantwoorden. De bepalingen in het eerste en tweede lid van art. 59/2, §1 worden in één beweging samengevoegd in één lid.

2.9 BVR VAN 28 OKTOBER 2016 HOUDENDE UITVOERING VAN HET MESTDECREET

➤ Wijziging artikel 6.3.3.1

Met dit artikel wordt in de tabel met de regressierechten, de regressierechten voor de diersoort Varkens vervangen. De productie van dierlijke mest kan, overeenkomstig de bepalingen van het Mestdecreet, hetzij forfaitair, hetzij reëel, via een nutriëntenbalansstelsel, bepaald worden (cfr. artikel 25 van het Mestdecreet). Voor landbouwers die een nutriëntenbalansstelsel toepassen zijn in de VLAREME de nadere regels ter zake opgenomen (meer bepaald in Hoofdstuk 6, Afdeling 3), waaronder de nadere regels voor het nutriëntenbalansstelsel van het type regressierechte. Deze zogenaamde regressierechten geven het verband weer tussen de opname van ruw eiwit en fosfor via het voeder en de uitscheiding van stikstof en fosfor. De landbouwer registreert hoeveel nutriënten via het voeder aan de dieren gegeven wordt, en bepaalt vervolgens de reële uitscheiding op basis van de regressierechten. Deze rechten zijn ontwikkeld op basis van praktijktesten en worden regelmatig geëvalueerd en waar nodig geactualiseerd. Recent is gebleken dat bij toepassing van de huidige regressierechten de uitscheidingscijfers voor de diersoort Varkens te hoog zijn. Dankzij een verbeterde genetica en een sterke evolutie in voeders en voedertechnieken zijn de uitgangsvARIABLEN die gebruikt werden om de regressierechten te bepalen sterk gewijzigd. Vooral de voederconversie, de dagelijkse groei en de voedersamenstelling zijn sterk gewijzigd. Rekening houdend met deze nieuwe uitgangsvARIABLEN werden de regressierechten opnieuw bepaald. De geactualiseerde regressierechten worden met voorliggend besluit ingevoegd.

Aangezien het voor de berekening van de dierlijke mestproductie aangewezen is dat deze op jaarbasis bekeken wordt, is verder in dit besluit bepaald dat dit artikel uitwerking zal hebben vanaf 1 januari 2026. Deze terugwerkende kracht is te verantwoorden aangezien de dierlijke mestproductie op jaarbasis bekeken wordt, waardoor de betrokkene indien nodig nog afdoende tijd hebben om rekening te houden met de gewijzigde regressierechten.

Het resultaat van de regressieberekening is de theoretische productie, van respectievelijk difosforpentoxide en stikstof in mest per dier en per kalenderjaar. De regressierechten zijn een van de manieren binnen het Mestdecreet om de mestproductie te bepalen. Doordat de geconsumeerde hoeveelheid nutriënten in rekening wordt gebracht, bekomt men een meer reëel productiecijfer.

Er is geen incidentie op de PAS. De PAS grijpt namelijk in op de ammoniakemissies via de lucht, hetzij rechtstreeks van dieren, hetzij van installaties, hetzij door emissies van mest in lucht. Deze emissiefactoren zijn vastgelegd in het stikstofdecreet (bijlage 1) en zijn vaste factoren per diercategorie en stalsysteem, onafhankelijk van de efficiëntie van de dieren en het management op het bedrijf en de aanpassing van de regressierechten.

De aanpassingen in VLAREME hebben geen invloed op de reductieverplichtingen die landbouwers hebben in het kader van de PAS. Ook de impactscoreberekening in functie van de vergunningverlening wordt hierdoor niet beïnvloed. Ook het aantal benodigde nutriëntemissierechten, nodig voor het houden van een gelijk aantal dieren, blijft ongewijzigd. Alle bestaande verplichtingen binnen de PAS blijven onverkort gelden.

2.10 BVR VAN 17 FEBRUARI 2017 BETREFFENDE HET GEÏNTEGREERDE PLANNINGSPROCES VOOR RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN, PLANMILIEUEFFECTRAPPORTAGE, RUIMTELIJKE VEILIGHEIDSRAPPORTAGE EN ANDERE EFFECTBEOORDELINGEN

Artikel 7/1 van vermeld besluit voorziet dat het provinciaal of gemeentelijk RUP samen met het besluit van de provincieraad of gemeenteraad en het volledige advies van de bevoegde commissie voor ruimtelijke ordening, opgeladen moet worden in DSI.

Het digitale platform (DSI) stuurt pas een bericht als het dossier en meer bepaald de fase 'definitieve vaststelling' is gepubliceerd op het digitale platform.

Om te publiceren moet de gebruiker actie ondernemen, nl. op de knop 'Fase publiceren' klikken. Door een fase te publiceren wordt het dossier toegankelijk voor niet-ingelogde gebruikers van DSI.

Een publicatie van het schorsings- of vernietigingsbesluit (art. 7/1, derde lid, BVR 17 februari 2017) is niet nodig omdat deze fase reeds gepubliceerd is. Hierdoor is het schorsings- of vernietigingsbesluit direct raadpleegbaar voor niet-ingelogde gebruikers van DSI. Daarnaast is het ook zo dat een overheid niet het recht heeft om de fase van een dossier van een andere bevoegde overheid te publiceren.

2.11 BVR VAN 14 JULI 2017 VAN DE VLAAMSE REGERING BETREFFENDE DE NATUURBEHEERPLANNEN EN DE ERKENNING VAN NATUURRESERVATEN

➤ Wijziging art. 6

Artikel 6, §2, van het BVR van 14 juli 2017 voorziet hoe de aankondiging voor de consultatie van een natuurbeheerplan moet gebeuren.

Aan de bestaande wijze van kennisgeving wordt een bijkomende wijze van aankondiging toegevoegd: een aankondiging online, op de website van het ANB, meer bepaald op

<https://natuurenbos.vlaanderen.be/natuurbeheerplannen/natuurbeheerplan-inkijken#toc-publieke-consultatie-ontwerp-natuurbeheerplannen>.

2.12 BVR VAN 14 JULI 2017 BETREFFENDE DE SUBSIDIERING VAN DE PLANNING, DE ONTWIKKELING EN DE UITVOERING VAN HET GEÏNTEGREERD NATUURBEHEER

Momenteel is ANB verplicht om twee projectoproepen in drie dagbladen te publiceren: projectoproep Natuur en projectoproep aankoop gronden voor bebossing.

Voorstel is deze verplichting te herzien, en meteen ook de verplichting om de oproep openstelling te publiceren in het staatsblad mee te nemen. Voorgesteld wordt om dit te herleiden tot een oproep op de ANB-website, publicatie via de eigen sociale media kanalen en een persbericht.

2.13 BVR VAN 11 JANUARI 2019 INZAKE DE HERZIENING OF DE OPHEFFING VAN STEDENBOUWKUNDIGE VOORSCHRIFTEN VAN ALGEMENE EN BIJZONDERE PLANNEN VAN AANLEG EN GEMEENTELIJKE RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN, MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 7.4.4/1 VAN DE VLAAMSE CODEX RUIMTELIJKE ORDENING

Er worden enkele tekstaanvullingen van technische aard doorgevoerd aan bovenvermeld besluit ter optimalisatie van de werking van DSI.

Zo wordt artikel 1 van dit besluit afgestemd op de formulering in het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2023 tot vaststelling van nadere regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden.

In artikel 2 wordt verduidelijkt dat het opladen alleen van de aangegeven documenten inzake de voorgenomen herziening of opheffing niet volstaat, maar dat daarbij ook de instanties aangewezen moeten worden die om advies worden gevraagd.

Het digitale platform (DSI) stuurt pas een adviesvraag uit naar adviesinstanties als de bevoegde overheid actief de adviesinstanties heeft aangeduid. DSI weet niet welke adviesinstanties moeten aangeschreven worden aangezien DSI het dossier inhoudelijk niet kent.

Ook in artikel 3/1 wordt voorzien dat de gemeente niet alleen het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften oplaadt in DSI, maar het dossier ook publiceert. Het digitale platform (DSI) stuurt pas een bericht als het dossier en meer bepaald de fase definitieve vaststelling is gepubliceerd op het digitale platform. Om te publiceren moet de gebruiker actie ondernemen, nl. op de knop 'Fase publiceren' klikken. Door een fase te publiceren wordt het dossier toegankelijk voor niet-ingelogde gebruikers van DSI.

Een publicatie van het schorsings- of vernietigingsbesluit (art. 3/1, derde lid, BVR 11 januari 2019) is niet nodig omdat deze fase reeds gepubliceerd is. Hierdoor is het schorsings- of vernietigingsbesluit direct raadpleegbaar voor niet-ingelogde gebruikers van DSI. Daarnaast is het ook zo dat een overheid niet het recht heeft om de fase van een dossier van een andere bevoegde overheid te publiceren.

2.14 BVR VAN 17 MEI 2019 HOUDENDE DE WERKWIJZE EN DE VOORWAARDEN INZAKE DE VERKOOP EN EXPLOITATIE VAN HOUT EN ANDERE BOSPRODUCTEN UIT OPENBARE BOSSEN

De laatste jaren is er in de manier waarop het hout van openbare besturen verkocht wordt verandering gekomen. Door de wijzigingen van het Besluit van de Vlaamse Regering dat de houtverkoop regelt is de opening gemaakt dat derden de organisatie van de houtverkoop opnemen (in casu Bosgroepen).

Daarbij komt dat door de recente wijziging van de invulling van het Technisch beheer openbare besturen beroep moeten kunnen doen op derden voor de organisatie van hun houtverkoop. Hierbij kunnen ze de markt laten spelen.

De effectieve kosten van de organisatie van een houtverkoop (hameringen, opmetingen, opmaak verkoopdocumenten, organisatie koopdag en opvolging exploitaties), niet gedekt worden door de in de wetgeving voorziene 3% kosten. In het licht van voorgaande lijkt het logischer dat de wijze van bepaling van de kosten vrij gelaten wordt zodat bij elke verkoop de effectieve kost kan doorgerekend worden aan de kopers.

2.15 BVR VAN 7 MEI 2021 TOT UITVOERING VAN DIVERSE BEPALINGEN UIT DE WET VAN 28 DECEMBER 1967 BETREFFENDE DE ONBEVAARBARE WATERLOPEN EN TOT WIJZIGING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 12 DECEMBER 2008 TOT UITVOERING VAN TITEL XVI VAN HET DECREET VAN 5 APRIL 1995 HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MILIEUBELEID, WAT BETREFT HET TOEZICHT OP DE NALEVING VAN DE WET VAN 28 DECEMBER 1967 BETREFFENDE DE ONBEVAARBARE WATERLOPEN

In het kader van het project "Regelrecht" werden een aantal vereenvoudigingsvoorstellen uitgewerkt waaronder een voorstel om de termijn voor het doorgeven van de onttrokken volumes te verlengen van 15 naar 60 dagen. Captaties gebeuren meestal in periodes van drukke veldwerkzaamheden waardoor het niet evident is om aan de voorwaarde van 15 dagen te voldoen.

2.16 BVR VAN 15 SEPTEMBER 2023 TOT VASTSTELLING VAN NADERE REGELS VOOR AANVRAGEN, ADVIEZEN EN BESLISSINGEN OVER DE VRIJGAVE VAN WOONRESERVEGEBIEDEN

Er In artikel 8 wordt ook een foutieve vervanging door rechtgezet. Zo verving het besluit van de Vlaamse Regering van 25 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage verkeerdelijk het vierde lid i.p.v. het derde lid van artikel 8 van bovenvermeld besluit van 2023.

In artikel 10 wordt vooreerst een beperkte tekstaanvulling van technische aard doorgevoerd aan bovenvermeld besluit ter optimalisatie van de werking van DSI. Ten tweede wordt een vergetelheid rechtgezet. Immers, de verwijzing naar de screening werd niet mee opgenomen door het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage.

2.17 BVR VAN 22 MAART 2024 OVER HET REALISATIEGERICHT INSTRUMENTARIUM

2.17.1 Criteria voor verlenging termijn voor indienen aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht

Nieuw art. 5/1, art. 18/1, art. 45/1, art. 66/1

Het Instrumentendecreet bepaalt de termijn waarbinnen aanvragen voor een compenserende vergoeding of een koopplicht ingediend moeten worden. Een compenserende vergoeding moet ingediend worden binnen een termijn van twee jaar na het ontstaan van het recht op een compenserende vergoeding (zie artikel 11 Instrumentendecreet). Een aanvraag voor het vervullen van een koopplicht moet ingediend worden binnen twee jaar na het van kracht worden van de gebruiksbeperking (zie artikel 24 Instrumentendecreet).

De termijn van twee jaar kan, conform artikel 11 en 24 van het Instrumentendecreet, eenmalig verlengd worden met twee jaar. De Vlaamse Regering kan criteria vaststellen voor de verlenging van de termijn (zie artikel 11, vierde lid en artikel 23, §4 Instrumentendecreet). De Vlaamse Regering heeft dergelijke criteria nog niet vastgesteld. Daardoor hebben de initiatiefnemers, de landcommissies en de tot aankoop verplichte entiteiten geen richtlijnen om te beoordelen of een verlenging al dan niet mogelijk is.

Met voorliggend voorstel wordt verlenging van de termijn mogelijk als de aanvrager overmacht aantoonst.

2.17.2 Beoordeling ontvankelijkheid van aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht

Artikel 6/1, art. 19/1, art. 46/1, art. 67/1

Bij aanvragen voor een compenserende vergoeding of een koopplicht wordt momenteel eerst beoordeeld of een aanvraag volledig is. Als de aanvraag onvolledig is, wordt aan de aanvrager gevraagd om de ontbrekende stukken over te maken binnen een bepaalde termijn. Als de ontbrekende stukken niet tijdig worden overgemaakt dan verklaart de bevoegde instantie de aanvraag onontvankelijk.

Bijgevolg kunnen de aanvragen momenteel enkel onontvankelijk worden verklaard als de aanvrager de ontbrekende stukken niet tijdig overmaakt aan de bevoegde instantie.

Maar bij sommige aanvragen is het al onmiddellijk duidelijk dat ze niet in aanmerking komen voor een compenserende vergoeding of een koopplicht. Met voorliggend voorstel kunnen deze aanvragen onmiddellijk onontvankelijk worden verklaard, zonder dat de stap van het volledigheidsonderzoek doorlopen wordt. Deze werkwijze vermindert de werklust voor de bevoegde overheid. Deze werkwijze schept ook meteen duidelijkheid aan de aanvrager zodat deze niet nutteloos allerlei documenten moet bij elkaar zoeken.

De onontvankelijkheid kan onmiddellijk vastgesteld worden in de volgende situaties:

- de aanvrager van een compenserende vergoeding heeft een vordering aanhangig gemaakt bij de burgerlijke rechter voor een vergoeding die gebaseerd is op dezelfde feiten.
- de aanvrager van een compenserende vergoeding vecht het overheidsbesluit dat aanleiding geeft tot een compenserende vergoeding bij de administratieve rechter aan.

- de aanvrager tot het vervullen van een koopplicht heeft een vordering aanhangig gemaakt bij de burgerlijke rechter die op dezelfde feiten gebaseerd is.
- de aanvrager tot het vervullen van een koopplicht vecht de gebruiksbeperking die aanleiding geeft tot de koopplicht aan voor de administratieve rechter.
- er werd nog geen definitieve beslissing genomen over de aanvraag voor een eigenaarsvergoeding van de aanvrager tot het vervullen van een koopplicht voor hetzelfde onroerend goed.
- bij de aanvraag tot het vervullen van een koopplicht wordt geen verwervingsstiel voor het onroerend goed voorgelegd.
- de aanvraag heeft betrekking op een perceel dat niet ligt binnen het ruimtelijk toepassingsgebied van de compenserende vergoeding of de koopplicht. Bijvoorbeeld een aanvraag voor een planschadevergoeding voor een perceel dat niet ligt binnen een watergevoelig openruimtegebied of een ruimtelijk uitvoeringsplan.
- de aanvraag werd ingediend buiten de termijn waarbinnen een aanvraag ingediend moet worden. Bijvoorbeeld een aanvraag voor een koopplicht werd ingediend buiten de decretaal bepaalde termijn van 2 jaar. Of de aanvraag voor een planschadevergoeding wordt aangevraagd voor een ruimtelijk uitvoeringsplan waarop de nieuwe regeling van de planschaderegeling zoals bepaald in het Instrumentendecreet, nog niet van toepassing is.
- de aanvraag werd ingediend door iemand die niet de begunstigde is van de compenserende vergoeding of van de koopplicht. Bijvoorbeeld: de aanvraag van een gebruikersvergoeding door iemand die eigenaar is maar die geen gebruiker is.

2.17.3 Beoordeling volledigheid aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht

Artikel 7; art. 20, art. 47, art. 68

Bij aanvragen voor een compenserende vergoedingen of een koopplicht waarbij de aanvraag onvolledig is, moet de aanvrager de ontbrekende stukken overmaken binnen 30 dagen. Als de ontbrekende stukken niet binnen deze termijn worden overgemaakt, moet de aanvraag onontvankelijk worden verklaard.

De termijn van 30 dagen waarbinnen de aanvrager de ontbrekende stukken moet overmaken, is te kort. Bepaalde stukken moet de aanvrager opvragen bij derden waardoor het niet steeds mogelijk is om de stukken binnen de voormelde termijn in te dienen. Daarom wordt voorgesteld om de termijn waarbinnen de aanvrager de ontbrekende stukken moet indienen, te verlengen van 30 naar 60 dagen.

Als de ontbrekende stukken niet binnen de termijn worden overgemaakt, moet de aanvraag momenteel onontvankelijk worden verklaard. Om enige flexibiliteit in de procedure in te bouwen ten gunste van de aanvrager, wordt voorgesteld dat de aanvraag onontvankelijk 'kan' verklaard worden als de ontbrekende stukken niet tijdig worden overgemaakt. De bevoegde overheid beslist zelf of de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard bij het niet tijdig indienen van de ontbrekende stukken.

In ieder geval kan de aanvraag niet volledig verklaard worden als de ontbrekende stukken niet worden ingediend. Als een aanvraag niet volledig is verklaard, wordt de aanvraag ook niet verder behandeld.

2.17.4 Salderingsregel

Art. 9, §2

Het Verzameldecreet Omgeving Landbouw 2026 voorziet in een uitzondering op planschade, en voorziet dat de eventuele planbatenheffing uitgaat van de netto meerwaarde voor het gehele project. Een vergelijkbare uitzondering waarbij minwaarden op bepaalde percelen of perceelsdelen werden "gesaldeerd" met meerwaarden op andere percelen of perceelsdelen bestond in de planschaderegeling zoals die gold tot voor de inwerkingtreding van het Instrumentendecreet. Ze wordt met dit Verzameldecreet, zij het in een aangepaste redactie en toegespitst op RUP's voor gebiedsgerichte projecten, heringevoerd in de VCRO.

Om uitvoering te kunnen geven aan deze bepaling wordt voorzien dat de initiatiefnemer de Landcommissie adviseert in het bijzonder over de eventuele toepassing van artikel 2.6.2, §2 van de voormelde Codex.

2.17.5 Referentie voor bepalen van drempelbedragen compenserende vergoeding

Artikel 35, art. 39

Het Instrumentendecreet (artikel 14 en 17) en het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium (artikel 35 en 39) bepalen dat eigenaarsvergoedingen van minder dan 500 euro en gebruikersvergoedingen van minder dan 25 euro niet worden toegekend. Uit de toelichting bij het Instrumentendecreet blijkt dat deze bepalingen vooral bedoeld zijn om de administratieve lasten voor het bestuur te verlichten.

Maar het is onduidelijk waarop dit bedrag slaat. Is dit een limiet per begunstigde, per perceel, per aanvraag, ... ? De huidige regelgeving verduidelijkt dit niet.

Voorliggende voorstel verduidelijkt dat het drempelbedrag voor de eigenaarsvergoeding en de gebruikersvergoeding wordt verbonden aan een aanvraag. Aanvragers worden gestimuleerd om een gezamenlijke aanvraag in te dienen.

Als meerdere begunstigden samen één aanvraag indienen dan wordt de vergoeding uitbetaald als de gezamenlijke vergoeding voor de begunstigden die samen een aanvraag indienden, hoger is dan het drempelbedrag van 500 euro (bij eigenaarsvergoedingen) of 25 euro (bij gebruikersvergoedingen).

Een aanvraag kan immers door meerdere begunstigden worden ingediend (gezamenlijke aanvraag). Er wordt dan een volmachthouder aangeduid. De vergoeding voor alle begunstigden, vermeld in de aanvraag, wordt gestort op één rekeningnummer. De begunstigden zullen vervolgens zelf de vergoeding onder elkaar verdelen.

Bijgevolg:

- Als de gezamenlijke eigenaarsvergoeding voor de gezamenlijke aanvraag lager is dan 500 euro dan wordt de vergoeding niet toegekend. Als de gezamenlijke gebruikersvergoeding voor de gezamenlijke aanvraag lager is dan 25 euro dan wordt de vergoeding niet toegekend.
- Als de gezamenlijke eigenaarsvergoeding voor de gezamenlijke aanvraag hoger is dan 500 euro dan wordt de vergoeding wel toegekend. Als de gezamenlijke gebruikersvergoeding voor de gezamenlijke aanvraag hoger is dan 25 euro dan wordt de vergoeding wel toegekend.

Stel: een perceel heeft 4 eigenaars – elke eigenaar is voor 1/4 volle eigenaar. De eigenaarsvergoeding voor het volledige perceel bedraagt 1.600 euro.

- Drie begunstigden dienen een gezamenlijke aanvraag in. De eigenaarsvergoeding voor de 3 begunstigden die samen een aanvraag indienden, bedraagt 1.200 euro. De eigenaarsvergoeding wordt toegekend.
- De vierde begunstigde dient een afzonderlijke aanvraag in. De eigenaarsvergoeding bedraagt voor deze begunstigde 400 euro. De eigenaarsvergoeding wordt niet toegekend.

Het verschil in behandeling is te verantwoorden door een verschil in administratieve last voor de overheid. Bij de gezamenlijke aanvraag moet de initiatiefnemer, de landcommissie en de Vlaamse Landmaatschappij maar één dossier behandelen en uitbetalen, wat een verlichting van de administratieve last betekent.

2.17.6 Verschil in de terminologie correctiefactor eigenaarswaarde

Artikel 32

Er zit een verschil in de terminologie tussen het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de

planbatenheffing, en van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium, wat betreft de bepaling van de eigenaarswaarde en het hierbij horende ministerieel besluit van 27 april 2026 (de uitwerking gestandaardiseerde methode): In het besluit van de Vlaamse Regering is er sprake van “kalenderjaren” – dat is de periode van 1 januari tot en met 31 december., terwijl er in het ministerieel besluit sprake van “jaren”, dat is 365 dagen.

In de praktijk wordt er gerekend met jaren (365 dagen).

Bij de budgettaire inschatting van de impact van het wijzigingsbesluit kon slechts een globale inschatting gemaakt worden die eigenlijk uitging van “jaren” ipv “kalenderjaren”.

Dit betrof een positieve impact want de verwervingstijdstip e.d. correct in rekening brengen haalt eigenaarswaarde naar beneden.

Daarnaast zijn er in de bijlage bij het MB voorbeelden opgenomen waarbij gerekend wordt met jaren (365 dagen). Bv. punt 6.2.1 – voorbeeldberekening 1

“N = het aantal volledige jaren tussen het tijdstip dat het perceel de bestemming verkreeg die gold op de dag voorafgaand aan de referentiedatum (19 april 1978) en de referentiedatum (27 juni 2025).

N = 47” Echter, bij kalenderjaren is N = 46 - bij jaren is N = 47

Vandaar wordt een rechtzetting voorgesteld om aan te sluiten bij de concrete bedoeling van de berekening.

2.18 BVR VAN 24 OKTOBER 2025 TOT UITVOERING VAN TITEL IV VAN HET DECREET VAN 5 APRIL 1995 HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MILIEUBELEID, WAT BETREFT DE MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

➤ *Wijziging bijlage 2*

De voorgestelde wijziging betreft een vervollediging van de omzetting van bijlage II van de MEB-richtlijn, meer bepaald punt 13 b).

Met het m.e.r.-besluit van 24 oktober 2025 zijn er nieuwe m.e.r.-rubrieken in werking getreden n.a.v. het afschaffen van de ontheffingsmogelijkheid met modernisering m.e.r. Rubriek 13 b) van de MEB-richtlijn werd omgezet in rubriek 14 in bijlage II bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage.

Bij de opmaak van de nieuwe bijlagen houdende de m.e.r.-rubrieken werd echter de bestaande rubriek 14 vergeten in de nieuwe bijlage 2 bij het m.e.r.-besluit van 24 oktober 2025. Gezien deze rubriek een letterlijke omzetting is van de MEB-richtlijn is het noodzakelijk dat deze opnieuw in bijlage 2 bij het m.e.r.-besluit wordt opgenomen om enige ingebrekestelling van de Europese Commissie te vermijden.

Het toepassingsgebied van de rubriek blijft hetzelfde, het is van toepassing op projecten van bijlage 1 die uitsluitend of hoofdzakelijk dienen voor het ontwikkelen en beproeven van nieuwe methoden of producten en die niet langer dan twee jaar worden gebruikt. Het gaat dus nog steeds om proefprojecten.

Niet te verwarren met de projecten waarvoor een proefvergunning conform artikel 69 van het Omgevingsvergunningendecreet wordt verleend voor een bepaalde proeftermijn. Wat een volledig andere finaliteit heeft.”

2.19 OVERGANGS- EN INWERKINGTREDINGSBEPALING

2.19.1 VLAREBO-besluit van 14 december 2007

Bij decreet van 17 mei 2024 werd het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 gewijzigd. Aangezien de artikelen 5 en 9 van dat wijzigingsdecreet nadere uitvoering door de Vlaamse Regering via het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 vereisen, heeft de decreetgever in artikel 20 van het wijzigingsdecreet de Vlaamse Regering de bevoegdheid verleend om de datum van inwerkingtreding

van deze bepalingen vast te stellen. Met voorliggende bepaling wordt hieraan uitvoering gegeven door de Vlaamse Regering.

Artikel 5 van het wijzigingsdecreet van 17 mei 2024 gaat onder meer over de verplichting tot de opmaak van een project-m.e.r.-screeningnota in het kader van een beperkt bodemsaneringsproject. Om deze wijzigingsbepaling uitwerking te geven, was het nodig om de inhoud van het beperkt bodemsaneringsproject, zoals geregeld in artikel 91 van het VLAREBO-besluit, uit te breiden. Dit is gebeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 6 december 2024 (art. 16), zodat de bepaling van artikel 5 van het wijzigingsdecreet van 17 mei 2024 uitwerking kan krijgen. Met voormelde bepaling stelt de Vlaamse Regering dan ook de datum van inwerkingtreding van artikel 5 van het wijzigingsdecreet vast, dit is tien dagen na de bekendmaking van het wijzigingsbesluit in het Belgisch staatsblad.

Artikel 9 van het wijzigingsdecreet van 17 mei 2024 gaat over de gezamenlijke saneringsplicht voor de beheerder van de waterbodem en de reguliere saneringsplichtige in geval van een vermengde waterbodemverontreiniging die deels een diffuus en deels een toewijsbaar karakter heeft. De OVAM bepaalt naar alle redelijkheid de verdeelsleutel van de kosten van de bodemsanering van de vermengde waterbodemverontreiniging. De decreetgever heeft de Vlaamse Regering de bevoegdheid gegeven om de vaststelling van de verdeelsleutel nader te regelen in het VLAREBO-besluit. Met voorliggend wijzigingsbesluit geeft de Vlaamse Regering uitvoering aan die bevoegdheid, zodat de Vlaamse Regering ook de inwerkingtreding van artikel 9 van het wijzigingsdecreet van 17 mei 2024 in het wijzigingsbesluit vaststelt, dit is tien dagen na de bekendmaking van het wijzigingsbesluit in het Belgisch staatsblad.

2.19.2 VLAREME-besluit van 14 december 200

Er is een inwerkingstredingsbepaling opgenomen voor de wijzigingen van VLAREME. Doordat binnen de mestregelgeving verschillende aspecten, zoals bemestingsnormen, mestverwerking, uitscheidingsnormen, ... op jaarbasis bekeken worden, is het voor aanpassingen die betrekking hebben op dergelijke aspecten, aangewezen dat deze ingaan vanaf 1 januari. In voorliggend besluit gaat het in dat kader over de aanpassingen aan de regressierechten. Deze aanpassing houdt een actualisatie in, met relatief beperkte impact, die veelal in het voordeel is van de betrokkenen en die ook geen betrekking hebben op voorbij situaties aangezien de beoordeling op het volledige jaar betrekking heeft. Om deze reden is er voor gekozen om deze bepaling te laten ingaan vanaf 1 januari 2026.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

Voorliggend besluit heeft geen andere bestuurlijke impact dan deze die reeds vermeld werd in de nota gevoegd bij het op 3 juli 2026 principieel goedgekeurd besluit (VR 2026 0307 DOC.0754).

4 ADVIES RAAD VAN STATE

De Raad van State bracht advies nr. 79.735/1/V uit op 17 augustus 2026.

De Raad onderzocht de diverse rechtsgronden van voorliggend besluit en gaf aan dat de aanhef in overeenstemming moet worden gebracht met dit onderzoek. (**randnr. 3 t.e.m. 6**)

⇒ *Het ontwerp besluit, met inbegrip van de aanhef, werd gecontroleerd op basis van de opmerkingen van de Raad. Zowel de aanhef als de nodige wijzigingen en schrappingen aan het besluit werden doorgevoerd.*

De Raad van State merkte op dat de voorgestelde vrijstelling in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 *prima facie* niet lijkt te vallen onder één van de vier gevallen waarin een uitzondering mogelijk is overeenkomstig artikel 13, § 6, van het Natuurdecreet, wat tijdens de adviesperiode werd bevestigd. Bij gebreke aan een alternatieve decretale rechtsgrond kan de uitzondering punt 5° van te wijzigen artikel 9 BVR 23 juli 1998, slechts doorgang vinden indien daarvoor eerst een afdoende rechtsgrond is aangenomen. (randnr. 3.1)

⇒ Reactie

Er is inderdaad geen rechtsgrond voorhanden. Voorliggend punt 5° wordt dan ook geschrapt. Er wordt een decretaal initiatief opgestart om hieraan te remediëren.

De raad stelde vragen bij de rechtsgrond van een aantal artikelen rond het regelen van een plaatsbezoek in het kader van de aanvraag voor een compenserende vergoeding. (randnr. 3.4.1 en 3.4.2)

Reactie-

De artikelen worden geschrapt. De landcommissie beschikt reeds over de mogelijkheid om alle informatie op te vragen die zij nodig heeft en ook om plaatsbezoeken te doen. Voor plaatsbezoeken wordt verder bekeken welke versoepelingen nodig zijn om de werking van de landcommissie te vereenvoudigen en welke decretale aanpassingen daarvoor nodig zijn.

De Raad van State stelt dat voor de gevallen, vermeld in artikel 1.7.2.5.1 en 1.7.2.5.4 Decreet Integraal Waterbeleid, duidelijk uit de regelgeving zelf volgt dat zij in het stroomgebiedsbeheersplan moeten worden opgenomen. (randnr. 6, 6.1, 6.2, 6.3, 6.4)

Voor de gevallen van artikel 1.7.2.5.2 DIWB is dat minder expliciet. Volgens de Raad maakt het schrappen van de betrokken verwijzing de regelgeving daarom minder duidelijk en vermindert het de rechtszekerheid. Om in overeenstemming te zijn met de Kaderrichtlijn Water, moeten ook de gevallen van artikel 1.7.2.5.2 DIWB opgenomen worden in de aanpassingen van de stroomgebiedsbeheersplannen.

Volgens de Raad hebben de voorgestelde wijzigingen daardoor geen normatieve impact: ook na de schrapping moeten de betrokken maatregelen nog steeds via het stroomgebiedsbeheersplan worden behandeld, met behoud van het openbaar onderzoek. De Raad vraagt dan ook te heroverwegen of de opheffing wel een meerwaarde biedt en of deze de lezer niet zou kunnen misleiden over haar werkelijke draagwijdte. (randnr. 6, 6.1 t.e.m. 6.4)

⇒ Reactie

De opmerkingen van de Raad werden in overweging genomen, maar we zijn van oordeel dat de ontworpen opheffingen nog steeds een meerwaarde bieden. Op die manier stemmen de gewijzigde artikelen in VLAREM II beter overeen met het Decreet Integraal Waterbeleid en de wijziging ervan in 2022, waarbij o.a. werd bepaald dat van de uitzondering in artikel 1.7.2.5.4 DIWB gebruik kan worden gemaakt bij het beslissen over de vergunning voor een project of bij de goedkeuring van een plan of programma. De verwijzing naar de stroomgebiedbeheerplannen in VLAREM II leidt op dit punt tot onduidelijkheden en wordt met deze wijzigingen verholpen.

Hierbij wordt gewezen op het feit dat punt 8.5 van Bijlage I (Inhoud van de stroomgebiedbeheerplannen) DIWB uiteraard onverkort blijft gelden.

Er wordt een nieuw artikel ingevoegd dat stelt dat het voorwerp van dit ontwerp een gedeeltelijke omzetting vormt van de Kaderrichtlijn Water. De daaropvolgende artikelen worden hernummerd.

De Raad van State stelt vragen bij het onderscheid tussen “bestaande” en “nieuwe” niet-gerealiseerde onteigeningsplannen bij de wijziging van artikel 5 BVR van 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister.

Daar het onderscheid onduidelijk is gezien niet vaststaat welke datum bepalend is voor het onderscheid tussen “bestaand” en “nieuw”, werd voorgesteld de woorden “bestaande en nieuwe” te schrappen en in plaats daarvan te bepalen dat enkel onteigeningsplannen die na een vooraf vastgelegde datum zijn vastgesteld digitaal beschikbaar moeten worden gesteld.

De Raad kan zich in dat voorstel vinden voor zover het voorstel wordt uitgewerkt als een verplichting die enkel voor de toekomst geldt, ook wanneer die plannen dateren van na een vaste datum die in het verleden kan liggen. Hierbij moet er over gewaakt worden dat geen nieuwe verplichting met retroactieve werking tot op de vaste datum wordt opgelegd. (randnr. 8)

⇒ Reactie

De wijzigingen doorgevoerd door het Verzameldecreet Omgeving 2024² maakten duidelijk dat er geen andere onteigeningsplannen op DSI opgenomen dienen te worden dan de onteigeningsplannen die procedureel geïntegreerd met de RUP. (zie art 5.1.1. 5°, VCRO)

Uit samenlezing van

- artikel 2.2.1 VCRO
- artikel 24 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen (verplicht gebruik DSI)
- artikel 31 van het Onteigeningsdecreet

kan men afleiden dat onteigeningsplannen, die procedureel geïntegreerd werden met de vaststellingsprocedure van een RUP minstens sinds 1 juni 2018 verplicht digitaal moesten worden opgemaakt om ze te kunnen opladen in DSI.

Het plan (de plannen) moesten immers digitaal ter beschikking gesteld worden.

Het opnemen van 1 juni 2018 als vaste datum (de datum van het verplicht gebruik van DSI bij inwerkingtreding van de geïntegreerde planningsprocedure) zorgt niet voor een nieuwe verplichting met retroactieve werking. Immers, de onteigeningsplannen die procedureel geïntegreerd zijn met een RUP, moesten reeds opgenomen zijn in DSI.

Voorliggend besluit werd hieraan aangepast.

Voorliggend besluit voorzag dat de codes van goede praktijk, vermeld in het VLAREBO-besluit voortaan slechts bij uittreksel worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. De Raad van State wijst erop dat uit artikel 84 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 (BWHI) kan worden afgeleid dat ministeriële besluiten bij uittreksel bekend gemaakt kunnen worden wanneer zij geen belang hebben voor de algemeenheid van de burgers. De Raad vraagt om de wijzigingsbepalingen van het VLAREBO-besluit aan een nieuw onderzoek te onderwerpen. Daarbij moet in het ontwerp tot uiting worden gebracht of enkel de door de minister vastgestelde codes van goede praktijk, dan wel ook de codes van goede praktijk die door de OVAM worden aanvaard onder de ontworpen regeling vallen. (randnr. 10)

⇒ Reactie

Aan het advies van de Raad van State wordt gevolg gegeven door artikel 21 van het ontwerp te schrappen.

In het VLAREBO zijn een tiental codes van goede praktijk opgenomen die bij ministerieel besluit worden vastgesteld. Een voorafgaand onderscheid bepalen tussen codes die integraal dan wel bij uittreksel moeten worden bekendgemaakt, zou leiden tot onnodige detaillering en overregulering. De bestaande regeling biedt voldoende ruimte om per ministerieel besluit te beoordelen of de betrokken code, gelet op haar aard en draagwijdte, overeenkomstig artikel 84 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen integraal, bij uittreksel of niet moet worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

(oud) artikel 21 wordt bijgevolg niet langer behouden.

Het artikel dat in artikel 212 van het VLAREBO de woorden “bij aangetekende brief” schrapt, sluit aan bij de wijzigingen die worden aangebracht bij artikel 57 en 59 van het Verzameldecreet Omgeving-

² Decreet van 17 mei 2024 houdende diverse bepalingen over omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening, B.S.

Landbouw 2026³. In het advies bij dat Verzameldecreet deed de Raad van State de suggestie om de verplichting van kennisgeving per aangetekende brief als algemene regel te behouden en te voorzien in een expliciete afwijkingsmogelijkheid voor uitzonderlijke gevallen.

De Raad geeft aan dat een gelijkaardig probleem bij de ontworpen bepaling in voorliggend Verzamelbesluit rijst. (randnr. 11.1)

⇒ *Net zoals bij het decreet van 26 juni 2026 wordt deze aanbeveling van de Raad van State niet gevolgd. Het is inderdaad louter de bedoeling dat slechts in uitzonderlijke gevallen wordt afgeweken van de kennisgeving bij aangetekende brief. Het was evenwel een weloverwogen keuze om dit te realiseren middels het opheffen van de woorden "bij aangetekende brief" in de betreffende artikelen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 en het VLAREBO-besluit van 14 december 2007. Het aanvullen van de bestaande tekst van artikel 212 van het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 met een bepaling die toelaat om in uitzonderlijke gevallen af te wijken van de kennisgeving bij aangetekende brief zou immers net ingaan tegen de beoogde flexibiliteit, aangezien die gevallen moeilijk te bepalen/omschrijven zijn en aldus het gevaar bestaat dat een dergelijke bepaling niet alle beoogde gevallen omvat. Daarnaast dient regelgeving zo eenvoudig mogelijk gehouden te worden en dient overregulering vermeden te worden. Bovendien dient erop gewezen te worden dat noch in het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, noch in het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 wordt bepaald dat de OVAM haar beslissingen waartegen administratief beroep mogelijk is bij aangetekende brief dient ter kennis te brengen of in welke gevallen de OVAM haar beslissingen al dan niet bij aangetekende brief dient ter kennis te brengen. Door het opheffen van de woorden "bij aangetekende brief" in artikel 212 van het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 wordt dit artikel daarmee dus ook in overeenstemming gebracht.*

De Raad van State wijst erop dat wat betreft de aanvangsdag van de termijnen bedoeld in artikel 213 van het VLAREBO voor slechts drie kennisgevingswijzen een aanvangsdatum is bepaald (in artikel 4, §1 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006). Wat betreft de andere dan die drie kennisgevingswijzen, moet de lacune worden weggewerkt. (randnr. 11.2)

⇒ Reactie

Zoals blijkt uit de reactie op randnummer 11.1 geschieden de kennisgevingen van de (on)ontvankelijkheidsbeslissingen bij aangetekende brief, al dan niet met ontvangstbewijs, bij gewone brief of via bus-aan-busbedeling. Een bus-aan-busbedeling is in wezen niets anders dan de verdeling door een postdienst van een gewone brief in de brievenbussen van een bepaald gebied. Een kennisgeving via bus-aan-busbedeling wordt dus gevat door artikel 4, §1, eerste lid, 2° van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, zodat er geen sprake is van een lacune die dient te worden weggewerkt. Ten overvloede wordt opgemerkt dat de datum van overhandiging aan de postdiensten steevast in de hoofding van de brieven die via bus-aan-busbedeling worden verspreid, wordt vermeld. Krachtens de voornoemde bepaling neemt de termijn een aanvang op de derde werkdag volgend op deze datum, behoudens tegenbewijs door de geadresseerde.

Inzake de voorziene vrijstelling voor het plaatsen van infrastructuur ter inrichting van vrije zwemzones rijst de vraag hoe breed de notie 'fysieke toegankelijkheid' dient te worden begrepen.

De Raad vraagt om de bedoeling van de vrijstelling te verduidelijken. Gaat dit over voorzieningen die specifiek personen met een beperking de mogelijkheid geven de zwemzone te betreden – dan wel of dat voor ogen zijnde invulling ((fysieke) toegankelijkheid door bv. verharde en voldoende brede paden naar de zwemzone) waarbij die mogelijkheid al begrepen is onder de installaties vermeld in het ontworpen artikel 12/1.6, eerste lid, 2°. (randnr. 14)

⇒ Reactie

³ Decreet van 26 juni 2026 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw, BS 10 augustus 2026.

Het is niet de bedoeling om een vrijstelling in te voeren voor voorzieningen die specifiek personen met een beperking de mogelijkheid geven de zwemzone te betreden, maar voor iedereen die een zwemzone wenst te betreden. De voorziene installaties zijn dan ook gevat door punt 2°. Dit werd toegelicht bij de toelichting in voorliggende nota.

Voorliggend besluit voorziet in een verhoging van het maximumbedrag van de algemene werkingssubsidie die jaarlijks aan de Hubertus Vereniging Vlaanderen vzw. kan worden toegekend. De Raad van State stelt vragen bij de rechtstreekse toekenning van subsidies aan de HVV, wegens het ontbreken van mededinging bij het toekennen van de betrokken subsidies. (randnr. 15.1-15.4)

⇒ Reactie

De betreffende wijzigingsbepaling wordt geschrapt.

De Raad merkte op dat er door de voorziene wijzigingen aan artikel 7 en 20 van het BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium geen melding meer gemaakt wordt van een termijn waarbinnen moet worden beslist over de ontvankelijkheid van de aanvraag (randnr. 24.1). Dit geldt mutatis mutandis ook voor de wijzigingen aan artikelen 47, derde lid, en 68, van dit besluit van 2024 (randnr. 24.2).

⇒ Reactie

Een termijn werd toegevoegd aan betrokken wijzigingsartikelen.

De Raad formuleerde enkele legistieke suggesties,

- M.b.t. het BVR van 11 januari 2019 inzake de herziening of de opheffing van stedenbouwkundige voorschriften van algemene en bijzondere plannen van aanleg en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met toepassing van artikel 7. 4. 4/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (randnr. 20) werd het artikel vervolledigd
- M.b.t. het BVR van 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage, (randnr. 26) werd het gevraagde artikel toegevoegd
- Het voorstel tot schrapping van een lege afdeling (randnr. 27) werd gevolgd

Gelet op de voorgestelde schrappingen, heeft de Raad van State de wijzigingen aan het Soortenbesluit van 15 mei 2009 niet verder onderzocht (randnr. 12)

De Raad van State had geen opmerkingen bij de wijzigingen aan volgende besluiten

- BVR van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (randnr. 7)
- BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbesluit (randnr. 9)
- BVR van 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing (randnr. 13)
- VLAREME van 28 oktober 2016 (randnr. 16)
- BVR van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen (randnr 17)
- BVR van 14 juli 2017 betreffende de subsidiering van de planning, de ontwikkeling en de uitvoering van het geïntegreerd natuurbeheer (randnr 19)
- BVR van 17 mei 2019 houdende de werkwijze en de voorwaarden inzake de verkoop en exploitatie van hout en andere bosproducten uit openbare bossen (randnr 21)
- BVR van 7 mei 2021 tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen (randnr 22)

- BVR van 15 september 2023 tot vaststelling van nadere regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden (**randnr. 23**)

In volgende gevallen volstond de uitleg van de gemachtigde:

- BVR van 14 juli 2017 van de Vlaamse Regering betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurresevaten (**randnr. 18**)
- Eventuele beleidsruimte bij het ontvankelijk verklaren van aanvragen in kader van BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium (**randnr. 25**)

Wat betreft de wijziging aan VLAREME, deze komt neer op een voor de producent gunstigere berekening van de dierlijke mestproductie. De Raad van State geeft aan dat bijgevolg deze terugwerkende kracht geen probleem lijkt te stellen. (**randnr. 28**)

5 VERDER TRAJECT

Na definitieve goedkeuring zal dit besluit worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

6 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te hechten aan het besluit van de Vlaamse Regering houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en landbouw, te gelasten het voormelde besluit te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS

Bijlage

1. Besluit van de Vlaamse Regering houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening
2. Advies nr. 79.735/1/V van de Raad van State van 17 augustus 2026.